

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1723	Κυρ. Τελώνου & Φαρισαίου (Β' Τιμ. 3,10-15) 5 Φεβρουαρίου 2012	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Μελέτη ἁγίας Γραφῆς

«Ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας...» (Β' Τιμ. 3,15)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἀρχίζει τὸ Τριώδιο. Ἄλλὰ **τί εἶνε Τριώδιο**; Στὴ γλῶσσα, ὄχι τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ κόσμου ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Τριώδιο εἶνε δάκρυα μετανοίας. Εἶνε ἓνα μπουκέτο, ποῦ γιὰ λουλούδια ἔχει πνευματικὰ τραγούδια. Αὐτὰ περιέχει τὸ Τριώδιο, τὰ ὠραιότατο βιβλίον τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τὸ Τριώδιο εἶνε μιὰ περίοδος 70 ἡμερῶν, 10 ἑβδομάδων. Εἶνε μιὰ σκάλα μὲ 70 χρυσὰ σκαλοπάτια. Ἐμπρός, ἄς τ' ἀνεβούμε ἀπὸ σήμερα! Ἐπάνω στὸ πρῶτο σκαλοπάτι γράφει «ταπεινώσεις», στὸ τελευταῖο γράφει «δόξα». Στὸ πρῶτο, σήμερα, στέκεται ὁ τελώνης καὶ φωνάζει «Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῶ» (Λουκ. 18,13)· στὸ τελευταῖο, τὸ Μέγα Σάββατο, στέκεται ὁ Δαυῖδ καὶ σαλπίζει «Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν» (Ψαλμ. 81,8). **Ἀπὸ τὴν ταπεινώσι στὴ δόξα.** Μεγάλα νοήματα!

Τὴν περίοδο τοῦ Τριωδίου οἱ ὀρθόδοξοι ἔχουμε κάποια **καθήκοντα**: προσευχὴ πιὸ θερμὴ, πυκνότερος ἐκκλησιασμός, ἐξομολόγησις, θεία κοινωνία, συγχώρησις τῶν ἐχθρῶν, ἐλεημοσύνη, ἔμπρακτὴ ἐκδήλωσις ἀγάπης. Ἄλλὰ καὶ κάτι ἄλλο· καθῆκον εἶνε καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἁγίας Γραφῆς. Αὐτὸ τονίζει σήμερα ὁ ἀπόστολος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ θέλω νὰ πῶ λίγες λέξεις.

Ἀκούσατε τὸν ἀπόστολο; Ποῦ βρίσκεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὅταν γράφει τὰ λόγια αὐτά; Ἄφου διήνυσε μία ἔνδοξη τροχιά, βρίσκεται τώρα ἀλυσοδεμένος ἀπὸ τὸ Νέρωνα **στὰ μπουντρούμια τῆς Ῥώμης** κι ἀπὸ ὦρα σὲ ὦρα περιμένει νὰ τὸν ὀδηγήσουν στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως. Καὶ ὅμως ἔχει κουράγιο νὰ γράφῃ ἐπιστολὲς σὲ ἐκκλησίες ποῦ ἴδρυσεν καὶ σὲ πρόσωπα ἀγαπημένα. Μία ἀπὸ αὐτὲς εἶνε καὶ ἡ Δευτέρα (Β') πρὸς τὸν μαθητὴ τοῦ Τιμόθεο, ἀπ' τὴν ὁποία εἶνε ἡ περικοπὴ ποῦ ἀκούσαμε.

Παιδί μου, λέει, λίγος καιρὸς μοῦ μένει νὰ ζήσω στὸν ψεύτικο αὐτὸ κόσμον· μετὰ ἀπὸ λί-

γο φεύγω. Σοῦ ἀφήνω κληρονομία, ὄχι ὑλικὴ ἀλλὰ πνευματικὴ. Σοῦ ἀφήνω τὸ παράδειγμά μου, τοὺς διωγμοὺς καὶ τὰ παθήματά μου· σοῦ ἀφήνω τὴ διδασκαλία μου, τὴν πίστι τὴν ὀρθόδοξο. Μείνε ἀκλόνητος σ' αὐτὰ ποῦ διδάχθηκες ὄχι μόνο προφορικῶς ἀλλὰ καὶ γραπτῶς. **Διδάσκαλός σου** ὅμως δὲν εἶμαι μόνο ἐγώ· εἶνε καὶ ἡ γιαγιά σου ἡ Λωῖς καὶ ἡ μητέρα σου ἡ Εὐνίκη. Γιατὶ κι ὁ Τιμόθεος βγήκε ἀπὸ κάποια οἰκογένεια. Δὲν ξεφυτρώνουν ἔτσι στὸν κόσμον οἱ ἅγιοι· πίσω ἀπὸ κάθε ἅγιο καὶ κάθε μεγάλο ἄνδρα ὑπάρχει κάποιο σπῆτι. Καὶ πίσω ἀπὸ τὸν Τιμόθεο ἦταν μιὰ γιαγιά καὶ μιὰ μάνα.

Ἀπὸ μικρόν, λέει, ἡ μητέρα σου, μαζί μὲ τὸ γάλα ποῦ σὲ θήλασε, σὲ πότισε καὶ τὴν ἁγία διδασκαλία. Ἐπὶ λέξει: «Ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῶ Ἰησοῦ» (Β' Τιμ. 3,15). **Ἐμαθες τὰ ἱερά γράμματα ἀπὸ τὴν κούνια.**

Ὁ λόγος - ἡ ὑπενθύμισις αὐτὴ εἶνε θεόπνευστος. Ἰσχύει δὲ καὶ ὡς **συμβουλή**. Δὲν ἐλέχθη μόνο γιὰ τὸν Τιμόθεο· ἀπευθύνεται στοὺς πιστοὺς ὄλων τῶν αἰώνων καὶ τῶν ἐποχῶν. Ἄρα, ἀγαπητοί μου, ἀπευθύνεται καὶ σ' ἐμᾶς.

Μᾶς παραγγέλλει λοιπόν, ἀδελφοί μου, σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος, **νὰ μελετοῦμε τὰς Γραφάς**. Αὐτὸ εἶνε καθῆκον κάθε Χριστιανοῦ. Τὸ συνιστᾷ Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη.

● Τὸ συνιστᾷ ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Μωυσέως ὅταν λέει: «*Οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῶ ἡμέρας καὶ νυκτός*» (Ἠσα. Ναυη 1,8). Μὴ λείπει ἀπὸ τὰ χέρια σου, λέει, ἡ Γραφή· μέρα - νύχτα τὸ μυαλό σου νὰ 'νε στὰ νοήματά της.

● Καὶ ὁ Δαυῖδ λέει: «*Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὄλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἔστιν*». Εἶνε γλυκύτερος «*ὑπὲρ μέλι*», καλύτερος «*ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου*» (Ψαλμ. 118, 97, 103, 72).

● Ὁ προφῆτης Ἡσαΐας λέει: «*Ἐκ νυκτός ὀρθρί-*

ζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς» (Ψαλμ. 26,9). Πρὶν βγῆ ὁ ἥλιος σηκώνομαι καὶ διαβάζω τὸ νόμο σου.

● Ὁ δὲ ἀπόστολος Παῦλος λέει, ὅτι «*πᾶσα ἡ Γραφή εἶνε θεόπνευστος*» (Β' Τιμ. 3,16).

● Αὐθεντικώτερα ὅμως ἀπ' ὅλους, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὄχι ἀπλῶς μᾶς προτρέπει, ἀλλὰ μᾶς δίνει ἐντολὴ ἱερὰ καὶ μᾶς λέει: «*Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς*» (Ψαλμ. 5,39).

* * *

Ἡ ἅγια Γραφή, ἀγαπητοί μου, δὲν εἶνε ἓνα ἀπ' τὰ συνηθισμένα βιβλία. Δὲν τὴν ἔγραψε κάποιος σοφὸς τῆς γῆς. Δὲν περιέχει πυροτεχνήματα, λέξεις φανταχτερές· ἔχει νοήματα θεῖα, διότι συγγραφέας τῆς εἶνε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο. Ἐὰν δὲν τὸ πιστεύης αὐτό, μὴν τὴν πιάσης στὰ χέρια σου.

Τὸ Βιβλίο αὐτὸ ἀνταποκρίνεται σὲ ὅλες τὶς ἀνάγκες τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Ὅπως λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἡ Γραφή εἶνε **φαρμακεῖο**, γιὰ νὰ βρίσκῃς τὰ φάρμακα ποὺ χρειάζεσαι.

● Ἔχεις ἀθυμία, στενοχώρια; τὰ βλέπεις ὅλα μαῦρα καὶ σκοτεινά; Στὶς σελίδες τῆς θ' ἀκούσης: «*Ἰνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν...*» (Ψαλμ. 42,5). Θ' ἀκούσης ἀκόμα τὸ Χριστὸ νὰ σοῦ λέῃ: «*Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε*» (Ψαλμ. 14,1).

● Περνᾶς βάσανα; Ἄνοιξε τὴν ἅγια Γραφή καὶ θὰ βρῆς τὰ λόγια: «*Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον*» (Ψαλμ. 16,33).

● Σὲ διαβάλλουν καὶ πικραίνεσαι; Ἄνοιξε τὸ Ψαλτήρι κ' ἐκεῖ θ' ἀκούσης: «*Ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηχόμην*» (Ψαλμ. 108,4)· ἐνῶ μὲ συκοφαντοῦσαν, ἐγὼ τὴν ὥρα ἐκείνη προσευχόμουν.

● Στὸν Ἐξάψαλμο πάλι λέει: «*Οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὄλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ*» (Ἐ.ἀ. 37,13-14). Κοντὰ δηλαδὴ στὴν προσευχή, ὅταν σὲ συκοφαντοῦν, ἡ Γραφή συνιστᾷ· σιώπα. Ἡ σιωπὴ θὰ ἴνε πιὸ εὐγλωττὴ ἀπὸ λόγια, θὰ εἶνε «*ἄνθρακες πυρὸς*» στὰ κεφάλια τῶν ἐχθρῶν σου (πρβλ. Παροιμ. 25,22=Ρωμ. 12,20).

● Τί ἄλλο ἔχεις; Αἰσθάνεσαι ψυχικὰ ἀδύνατος, δελεάζεσαι ἀπὸ τὴ ματαιότητα, σὲ ἐλκύουν οἱ χαρὲς τοῦ κόσμου, οἱ ἡδονὲς τῆς σαρκός; Ἄνοιξε πάλι τὴν ἅγια Γραφή καὶ ἀκουσε τὸν Σολομῶντα νὰ σοῦ λέῃ: «*Ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης*» (Ἐκκλ. 1,2).

● Ἔχεις ἀδυναμία στὸ μαμωνᾶ, ἐλκύεσαι ἀπὸ τὸ χρῆμα, καὶ νομίζεις ὅτι ἡ εὐτυχία εἶνε ἐκεῖ; Στὴν ἅγια Γραφή θὰ βρῆς τὸ φάρμακο: «*Πλουτοστος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν*»· κι ἂν

ἀκόμα μπρὸς στὰ πόδια σου τρέχῃ ποτάμι ἀπὸ χρυσάφι, μὴν τ' ἀγγίξης (Ψαλμ. 61,11)· ἡ εὐτυχία δὲν εἶνε στὴν ἀδικία ἀλλὰ στὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

● Κι ἂν τὸ μαυροπούλι τοῦ θανάτου φτερουγίζῃ πάνω ἀπὸ τὸ σπίτι σου κ' ἐτοιμάζεται ν' ἀρπάξῃ κάποιον δικό σου, ἢ ἂν ἔχῃς κηδεῖα ἢ μνημόσυνο, ἄκουσε τὰ παρηγόρια λόγια τοῦ Χριστοῦ: «*Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ...*» (Ψαλμ. 11,25). Ἐκεῖνος εἶνε ὁ νικητὴς τοῦ θανάτου.

● Εἶσαι, τέλος, ἀμαρτωλός; Διέπραξες ἀμαρτήματα καὶ σὲ κεντᾷ ἡ συνείδησί σου; Μὴν ἀπελπιστῆς! Ἄνοιξε τὸ Εὐαγγέλιο καὶ θὰ δῆς ὅτι τὶς ἀμαρτίες τὶς δικές μου, τὶς δικές σου καὶ ὅλου τοῦ κόσμου τὶς σηκώνει – ποιός; «*Ὁ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου*» (Ψαλμ. 1,29). Θ' ἀκούσης καὶ τὸν προφήτη Ἡσαΐα νὰ λέῃ: «*Ὁὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἐν κακώσει*» (Ψαλμ. 53,4). Θ' ἀκούσης καὶ τὸν ἀπόστολο Παῦλο νὰ λέῃ, ὅτι ὁ «*Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἶμι ἐγώ*» (Α' Τιμ. 1,15).

Ἄπὸ ὅ,τι καὶ ἂν πάσχῃς, ἡ ἅγια Γραφή ἔχει νὰ σοῦ προσφέρῃ τὸ κατάλληλο φάρμακο. Γι' αὐτὸ εἶνε βιβλίο παμφίλτατο, ὁ αἰώνιος σύντροφος τοῦ ἀνθρώπου, ὁ **βασιλεὺς τῶν βιβλίων**. Γι' αὐτὸ ἔχει τεραστία κυκλοφορία, μεταφρασμένη σὲ πάνω ἀπὸ χίλιες γλώσσες καὶ διαλέκτους, γιὰ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς.

* * *

Κ' ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες; Ἐδῶ μοῦ ἴρχεται νὰ σταματήσω. Εἶμαστε τὸ ἔθνος ποὺ λιγώτερο ἀπ' ὅλους διαβάζει τὴν ἅγια Γραφή. Εἶνε ζήτημα ἂν τὴν διαβάξῃ ἓνας μέσα σὲ χίλιους. Οἱ ἄλλοι;... Οὔτε ὁ λαὸς οὔτε οἱ ἄρχοντες· μοιάζουν μὲ καπετάνιο ποὺ ταξιδεῦει χωρὶς χάρτη καὶ πυξίδα. Ἄν ὅλοι μας διαβάσαμε τὴν ἅγια Γραφή, ὦ τότε –σᾶς ὑπογράφω συμβόλαιο– ἡ πατρίδα μας θὰ ἦταν τὸ πιὸ εὐτυχημένο ἔθνος. Τώρα τὸ κλείσαμε τὸ Εὐαγγέλιο, τὸ περιπαίζουμε, τὸ κοροϊδεύουμε.

Βάζω λοιπὸν πετραχήλι, ἀδελφοί μου, καὶ σᾶς **δίνω ἓνα κανόνα**. Δὲν ζητῶ δύσκολες νηστεῖες καὶ ἀγρυπνίες· σοῦ ζητῶ ἀπὸ σήμερα νὰ διαβάξῃς **ἓνα κεφάλαιο κάθε μέρα**. Κι ὅταν φτάσῃ τὸ Μέγα Σάββατο, τότε θὰ μὲ θυμηθῆς καὶ θὰ καταλάβῃς πόσο δίκιο εἶχε ὁ Παῦλος νὰ γράφῃ «*Ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*» (Β' Τιμ. 3,15).

Ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς δι' εὐχῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἁς εἶνε μετὰ πάντων ἡμῶν· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**